

landgoed gepland voor de leden van de NMV. Het wonder kunt u dan wellicht (nog) zelf aanschouwen. Zo niet, dan verwachten we in ieder geval de Gesluierte dame (*Phallus duplicatus*), die het afgelopen seizoen voor het eerst hier is waargenomen. Te verwachten is ook *Leucoagaricus georginae*, de Glinsterende champignonparasol, die niet glinstert en ook niet op een champignon lijkt, maar een kleine, tere parasolzwam is, die bij aanraking bloedrood verkleurt. De soort is zeldzaam en potentieel bedreigd (4) vanwege die zeldzaamheid. Op 'Te Werve', waar de soort in groepjes van enkele tot een tiental exemplaren door het hele beukenbos voorkomt, is deze niet echt zeldzaam.

Literatuur

Lammers, H. 1995. Bijzondere waarnemingen. Warme zomer brengt subtropische *Conocybe*. *Coolia* 38(3): 135.

Thea Veelenturf-v.d. Velde, Zoetermeer

Caloscypha fulgens (Lentebekerzwam): tweede vondst voor Nederland

In een particuliere tuin in Oosterbeek werden in februari kleine bekerzwammetjes aangetroffen, helder geel van binnen, groengrijs van buiten. Op de bijeenkomst van onze werkgroep herkende Marjo Dam deze soort van haar verblijf in Zwitserland, als de Lentebekerzwam, *Caloscypha fulgens*. Een mooie foto staat in Breitenbach & Kränzlin (1984: 108-109). Nico Dam bevestigde de determinatie aan de hand van microscopisch onderzoek. In het 'Overzicht' (Arnolds & al., 1995) wordt vermeld dat de zwam 1 x in Nederland is gevonden (Buurse, 1985), en in datzelfde jaar een keer in Venlo. Eerstgenoemde vondst blijkt echter op een fout in het bestand te berusten.

Wat kan dit prachtige bekertje ertoe gebracht hebben zich hier te vestigen? De eigenaresse van de tuin poogt sedert een jaar of vijf een warm en kalkrijk heuveltje te creëren, waartoe grond van elders uit de tuin - een mengsel van klei, zand en leem, met daaronder kwel - tot een hoogte van ± 1 meter werd opgebracht. Deze werd vermengd met baksteengruis en schelpen. Verleden jaar februari en ook dit jaar is kalk gestrooid. 's Zomers is het heuveltje zeer droog.

Eind februari werden de eerste vruchtlichamen waargenomen: op 17 maart troffen we op diverse plaatsen zeker 30 exemplaren aan, een aantal, waarvan het hymenium inmiddels wat meer oranje gekleurd was, stuivend. Ook bij uitdroging verandert het heldere geel van het hymenium in wat doffer oranje.

Het vraagteken in het 'Overzicht' bij ectomycorrhiza-vormend lijkt op zijn plaats. Een artikel van Peter Billekens (1985) vermeldt de nabijheid van een Zomereik (*Quercus robur*). De dichtstbij zijnde boom bij onze bult, want méér is het niet, is een Ruwe berk (*Betula pendula*); enige relatie daarmee lijkt niet waarschijnlijk. Ook de overige ecologische gegevens uit het "Overzicht" kloppen niet met het hierboven aangeduide biotoop: de bekertjes staan op kale bodem. Bij beide Nederlandse vondsten is de bodem wel kalkhoudend.

Billekens, die in zijn artikel een uitvoerige microscopische beschrijving en tekeningen verschaft, is terecht lyrisch over het uiterlijk van de Lentebekerzwam, die in het Duits minder prozaïsch en beter aansluitend bij de wetenschappelijke naam "Leuchtender Prachtbecherling" genoemd wordt.

Literatuur

- Arnolds, E., Kuyper, Th.W., Noordeloos, M.E. (red.). 1995. Overzicht van de paddestoelen in Nederland. Nederlandse Mycologische Vereniging. Wijster.
- Billekens, P. 1985. *Caloscypha fulgens*, een bekerzwam uniek in Nederland. Natuurhistorisch Maandblad 74(12): 231-234.
- Breitenbach, J., Kränzlin, F. 1984. Pilze der Schweiz 1. Ascomyceten. Luzern.

Nels Schmidt, Oosterbeek

Nogmaals: *Caloscypha fulgens*

Het Lentebekertje (geel tot oranje bekertjes met zeer bros vlees, buitenkant wordt groen; sporen rond, hyalien, glad, zonder oliedruppels, $\pm 6 \mu\text{m}$) werd gevonden in drie voortuintjes in Amersfoort, Schothorst. Eén van de bewoners, Leo Spier, maakte mij attent op de paddestoelen. Bij hem groeit een 20 jaar oude berk in de voortuin. De ± 20 exemplaren groeiden ogenschijnlijk binnen het bereik van het wortelstelsel van de berk, vrijwel steeds op kale grond, maar ook tussen mos. Sommige vruchtlichamen hadden duidelijk myceliumstrengen waardoor het leek alsof ze wat wortelden. Dennis (1978) en het "Overzicht" (Arnolds & al., 1995) geven als levenswijze mycorrhiza met vraagteken.

Leo Spier had ongeveer tien jaar geleden uit noordwest-Frankrijk van de kust een aantal kalkstenen meegebracht. Die liggen nog steeds in zijn tuin. Een invloed van deze stenen op het verschijnen van de soort lijkt ons discutabel, maar mogelijk? Zeker is dat hij de soort daar nog nooit eerder heeft waargenomen. Tenslotte zijn deze op sinaas-appelschillen lijkende soort (voor een leek die alleen op rotzooi let) erg opvallend.

Literatuur

- Arnolds, E., Kuyper, Th.W., Noordeloos, M.E. (red.). 1995. Overzicht van de paddestoelen in Nederland. Uitgave Nederlandse Mycologische Vereniging.
- Dennis, 1978. British ascomycetes. J. Cramer, Vaduz.

Jaap Wisman